

בבית המשפט העליון

ע"א 2773/22

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערערת: פלונית

נ ג ד

המשיב: פלוני

ערעור על החלטתו של בית המשפט לענייני משפחה
בראשון לציון מיום 11.4.2022 בתה"ס 63501-03-18,
תמ"ש 52970-07-18, תלה"מ 37382-01-19, תלה"מ
16146-11-19, תלה"מ 44948-11-19, תלה"מ 46061-07-
20, תמ"ש 38206-12-20 ותמ"ש 38324-12-20 אשר ניתנה
על ידי כבוד השופטת מ' רום פלאי

בשם המערערת: עו"ד עומר נירהוד

פסק-דין

ערעור על החלטתו של בית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון (השופטת מ'
רום פלאי) מיום 11.4.2022 בהליכים תה"ס 63501-03-18; תמ"ש 52970-07-18;
תלה"מ 37382-01-19; תלה"מ 16146-11-19; תלה"מ 44948-11-19; תלה"מ 46061-
07-20; תמ"ש 38206-12-20; ותמ"ש 38324-12-20 (להלן: ההליכים) שלא לפסול
עצמו מלדון בעניינה של המערערת.

1. המערערת והמשיב היו בני זוג בעבר ולהם שלושה ילדים קטינים. בין הצדדים
התנהלו הליכים רבים – הם ההליכים נושא הערעור דנן – בין היתר בענייני מזונות,
בטענות לסרבנות קשר ובסוגיות כספיות שונות. זהו ערעור הפסלות השני שמגישה
המערערת, לאחר שערעור קודם נדחה על-ידי ביום 29.8.2021 (ע"א 5482/21).

2. ביום 5.4.2022 נתן המותב פסק דין בהליכים במאוחד. נקבע, בין היתר, כי המערערת יצרה ניכור בין הקטינים והמשיב, אך שלו אשם תורם מסוים בכך שלא ניסה לחדש את הקשר עם הקטינים; כי יתקיים טיפול משפחתי אצל פסיכולוגית קלינית וכי ביחס להודעה שהגישה נקבע כי על הצדדים להגיש התייחסות לדבריה לאחר מתן פסק הדין; כי תביעות הדדיות – להגדלת מזונות מזה ולהקטנת מזונות מזה – נדחות שתיהן; וכי תביעת לשון הרע שהגישה המערערת נגד המשיב נדחתה. נוכח היקף המחלוקות ותוצאות ההליכים חייב המותב את המערערת בהוצאות המשיב בסך של 100,000 ש"ח, וקבע כי "משתמו ההליכים, כל התיקים ייסגרו".

3. ביום 10.4.2022 הגישה המערערת בקשה לפסילת המותב. לטענתה, פסק הדין שניתן הוא "כל כולו משוא פנים", המאשש את טענותיה בהליך הפסלות הקודם. המערערת הפנתה לפסק הדין עצמו וטענה כי הוא רצוף ב"טעויות משפטיות" אשר "מעבר לכך שאפשרו למותב בדין להגיע למסקנות מגמתיות ושגויות (ועניין זה ייוחד לערעור), מהוות משוא פנים, ומעידות כי אובייקטיבית, אין המותב מסוגל לנהל הליכים אלה". המערערת הפנתה לטעויות הנטענות, והוסיפה כי צירופן יחד מקימה "תמונה חד משמעית של משוא פנים".

למחרת, ביום 11.4.2022, דחה המותב את בקשת הפסלות וקבע כי לאחר שההליכים בין הצדדים הסתיימו בפסק דין אין עוד מקום להגשת בקשת פסלות, הצופה פני עתיד, ולאחר שהסתיים ההליך "אין עוד טעם בבחינה מלאכותית של המשך יכולתו של השופט לשבת בדין". המותב הוסיף כי בחינת נימוקי הבקשה לגופם מעלה שהסעד שאותו מבקשת המערערת למעשה הוא ביטול פסק הדין לגופו, ומשכך כי המקום לבחינת טענת הפסלות שהועלתה לאחר סיום ההליך הוא בערעור על פסק הדין לגופו.

4. מכאן הערעור שלפניי, בו חוזרת המערערת על טענותיה ומוסיפה כי במקביל לערעור זה מוגש גם ערעור על פסק הדין לגופו. אך לטענתה קביעת המותב כי על הצדדים להגיש התייחסותם להודעת הפסיכולוגית הקלינית אף לאחר מתן פסק הדין, כמו גם החלטות נוספות שנתן המותב בחלק מן ההליכים לאחר מתן פסק הדין – מראות כי ההליכים טרם הסתיימו. משכך טוענת המערערת כי הערעור שתגיש על פסק הדין לגופו צופה פני עבר, אך כי הדבר אינו גורע מן העובדה שיש להורות על פסילת המותב מלהמשיך לדון בהליכים במבט צופה פני עתיד. המערערת שבה על טענותיה בדבר השגיאות בפסק הדין שהיא מייחסת למותב, וטוענת כי אלה "מקורן משוא פנים, אין ולא יכול להיות אחרת", מאחר שמדובר בשגיאות רבות וכולן, לטענתה, לטובת המשיב.

5. עיינתי בערעור על נספחיו, ובאתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. המערערת מבהירה מפורשות כי טענתה למשוא פנים יסודה בשגיאות משפטיות שהיא מייחסת למותב בפסק הדין, ושכגינן הגישה ערעור על פסק הדין גופו. ככלל, שגיאות משפטיות, ככל שיש כאלה, אינן מצדיקות כשלעצמן את פסילת המותב. אף אין מקום כי בהליך פסלות תיבחן השאלה אם אמנם נפלו הטעויות המשפטיות שלהן טוענת המערערת, במקביל לערכאת הערעור האמורה להידרש לאותה שאלה עצמה במסגרת הערעור על פסק הדין לגופו. זאת ועוד, לא אחת נפסק כי משעה שניתן פסק דין בהליך, "דרך המלך" להעלאת טענת פסלות היא במסגרת הערעור על פסק הדין עצמו (ראו: ע"א 1882/22 פלוני נ' פלונית, פסקה 4 (9.6.2022); ע"א 7884/21 פלונית נ' פלוני, פסקה 5 (10.1.2022)). אף אם אניח לטובת המערערת כי בהליכים נותרו היבטים הצופים פני עתיד, משעה שעילת הפסלות שהיא מעלה מקורה בפסק הדין עצמו, ומשעה שהמערערת ערערה על פסק הדין – איני רואה מקום לחרוג מהכלל האמור.

אשר על כן, הערעור נדחה. משלא התבקשה תשובה, לא ייעשה צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ג בסיון התשפ"ב (22.6.2022).

ה נ ש י א ה